

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
9 У. 18025/16
04.04.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Руже Урошевић и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судским саветником Сандом Грујић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "А.А." д.о.о. ..., Улица ... број ..., изјављеној против туженог Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина, сада Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени царински поступак, ради поништаја решења број 148-05-039-00-1790/5-2016 од 02.11.2016. године, у предмету царинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.04.2019. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба Привредног друштва "А.А." д.о.о. ..., изјављена против решења Царинарнице Београд, 02 број У/І-4277/16 од 01.07.2016. године. Ставом првим диспозитива наведеног првостепеног решења, које је донето на основу члана 252. став 2. тачка 7. и члана 253. Царинског закона ("Службени гласник РС", број 73/03, 61/05, 85/05, 62/09, 63/06, 9/10, 18/10 и 111/12), орган је по службеној дужности у ЈЦИ УВ-4 број 80412 од 05.08.2014. године ЦИ Терминал Београд код наименовања 01: у рубрици 36 (повластице) изменио податке тако што се брише податак (МК00С); у рубрици 44 (приложене исправе) брише се (U03)(0001594/2014); у рубрику 47 (сезонска царина) уноси се податак "20,00", у другу поделу рубрике 47 (ПП дажбина) уноси се податак "109.200,00", у трећу поделу рубрике 47 (стопа царине) уноси се податак "20,00" и у четврту поделу рубрике 47 (пореска основица) уноси се податак: "1.974.480,74". Ставом другим диспозитива истог решења, обавезано је Привредно друштво "А.А." д.о.о. ..., на уплату износа од 698.494,00 динара на име накнадне наплате царинског дуга, од чега на име царине 262.897,24 динара, на име сезонске царине 262.897,24 динара, на име посебне дажбине

за увоз ПП производа 109.200,00 динара и на име пореза на додату вредност 63.499,45 динара, за робу стављену у слободан промет по ЛЦИ УВ-4 број 80412 од 05.08.2014. године ЦИ Терминал Београд. У ставу трећем диспозитива решења утврђено је да је износ од 698.494,00 динара, обрачунат поништеним решењем Царинарнице Београд, од чега на име царине 262.897,24 динара, на име посебне дажбине за увоз ПП производа 109.200,00 динара и на име пореза на додату вредност 63.499,45 динара, утврђен поништеним решењем Царинарнице Београд 02 број У/П-298/16 од 18.02.2016. године, наплаћен дана 08.04.2016. године, те се овим решењем неће извршити поновна наплата истог износа. Према ставу четвртном диспозитива ожалбеног решења, жалба не одлаже његово извршење.

Тужбом поднетом Управном суду дана 14.12.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са законом дозвољених разлога наводећи да је исто донето на бази чињенице која није до краја проверена – да тужилац у царинском управном поступку није доставио одговарајуће уверење о кретању робе ЕУР.1 чије је порекло неспорно из Македоније, државе чланице ЦЕФТА 2006, а ради остваривања преференцијалног третмана робе, односно остваривања тарифног режима у складу са Протоколом о пореклу. Истиче да је тужени у образложењу оспореног решења нетачно интерпретирао став Одељења за порекло робе, будући да је ово Одељење, између осталог, нашло да се на предметну робу може применити преференцијални третман, а касније да се такође може применити уз прилагање оригиналног уверења о кретању робе ЕУР.1 број Ц нт 047594/14 од 04.08.2014. године (без било каквог додатног прецизирања), а што је тужилац и учинио током царинског управног поступка, па се следствено томе, утврђене чињенице, спроведене радње и примена права која је резултирала одбијањем жалбе, са спорном и нетачном интерпретацијом налаза Одељења за порекло робе из образложења, не може сматрати правилним и законитим. Са наведених разлога, предлаже да ради бољег разјашњења ствари суд одржи расправу и донесе пресуду којом се тужба уважава и поништава оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу изнео да су наводи тужиоца неосновани будући да је утуженим решењем на правилан начин утврђено чињенично стање и да су образложени сви разлози на којима је исто засновано. Стога, предлаже да суд донесе пресуду којом ће тужбу одбити, као неосновану.

Управни суд је, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, образложења оспореног решења, као и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Наиме, према разлозима образложења оспореног решења и стања у списима ове правне ствари, произлази да је на име Привредног друштва “А.А.” д.о.о. ..., по ЛЦИ УВ-4 број 80412 од 05.08.2014. године ЦИ Терминал Београд, стављена у слободан промет роба из наименовања 01 назива – свеже грожђе I класа, сврстана у тарифни став 0806 10 10 00 80, у вредности 10.920,00 ЕУР, са стопом царине 0%, при чему је у рубрици 36 (повластица) унета шифра повластице МК00С, односно примењен је Споразум о слободној трговини у Централној Европи ЦЕФТА 2006

(“Службени гласник РС – Међународни уговори” број 88/2007), а на основу приложеног доказа о пореклу – изјаве на фактури број 1594 од 04.08.2014. године. Тим за накнадну контролу првостепеног органа је поступајући по налогу за обављање накнадне контроле од 21.08.2015. године, у смислу члана 103. Царинског закона, извршио документарну контролу исправности података наведених у таксативно набројаним декларацијама ЦИ Терминал Београд, између осталих и у предметној, и утврдио да је по предметној ЛЦИ УВ-4 у слободан промет стављено 21.840 кг свежег стоног грожђа сврстаног у тарифни став 0806 10 10 00 Царинске тарифе, да је приликом обрачуна дажбина примењен преференцијал предвиђен Споразумом ЦЕФТА 2006, те да, с обзиром да је вредност предметне робе већа од 6.000 евра, примена преференцијала на основу овако дефинисаног доказа о пореклу није могућа, јер је то у супротности са чланом 22. став 1. под б) Анекса 4 уз Споразум о измени и приступању Споразуму о слободној трговини у централној Европи ЦЕФТА 2006. Поред тога, Тим за накнадну контролу је утврдио да је у моменту стављања предметне робе у слободан промет (05.08.2014. године) била на снази Одлука о сезонским царинским стопама на увоз одређених пољопривредних производа (“Службени гласник РС” бр.27/10), која прописује да се на робу из тарифне ознаке 0806.101000, у периоду од 15. јула до 01. новембра наплаћује сезонска царина по стопи од 20%, као и Одлука о одређивању пољопривредних и прехрамбених производа за које се плаћа посебна царина при увозу и утврђивању износа посебне дажбине (“Службени гласник РС” бр.113/13 и 79/14), која прописује да се на робу из тарифног става 0806.101000 ова дажбина наплаћује у износу од 5 дин/кг, а да се, сходно тачки 4. наведене Одлуке, приликом увоза пољопривредних производа пореклом из земаља са којима Република Србија има закључене споразуме о слободној трговини наплаћује у складу са одредбама тих споразума, те да у складу са одредбама Споразума ЦЕФТА 2006, као и одредбама Додатног протокола Споразума о измени и приступању Споразуму о слободној трговини у централној Европи ЦЕФТА (“Службени гласник РС – Међународни уговори” број 8/2011), на све производе са преференцијалним пореклом, стране уговорнице укидају све царине на увоз, мере истог дејства и све увозне дажбине фискалне природе у међусобној трговини, с тим да је прописано да се у тим случајевима надлежној царинарници подноси уверење о преференцијалном пореклу. Тим за накнадну контролу је утврдио да у конкретном случају приликом стављања предметне робе у слободан промет, као ни током накнадне контроле, није поднет валидан доказ о преференцијалном пореклу, те да се иста има сматрати робом без порекла, из чега произлази да се на њу наплаћује и сезонска царина и посебна дажбина при увозу пољопривредних производа. Имајући у виду утврђено чињенично стање у поступку накнадне контроле, царинарница је донела решење 02 број У/І-298/16 од 18.02.2016. године, којим је изменила податке у одговарајућим рубрикама предметне декларације и обавезала тужиоца да плати утврђени износ на име мање плаћеног царинског дуга за робу стављену у слободан промет по предметној ЛЦИ УВ-4. У поступку по жалби тужени орган је својим решењем од 03.06.2016. године поништио наведено првостепено решење од 18.02.2016. године и предмет вратио на поновни поступак, будући да је тужилац уз жалбу поднео нови доказ о преференцијалном пореклу предметне робе ЕУР.1 ознаке Ц нт 047594/14 од 04.08.2014. године (оверена фотокопија), а који доказ према мишљењу Одељења за порекло робе представља примерак који остаје царинском органу као доказ да је исто издато по захтеву извозника, као и да се на предметну робу може применити преференцијални тарифни третман уз прилагање оригиналног уверења о кретању робе ЕУР.1 ознаке Ц нт

047594/14 од 04.08.2014. године. У поновном поступку, а имајући у виду да је тужилац дана 17.06.2016. године доставио копију примерка уверења о кретању робе ЕУР.1 ознаке Ц нт 047594/14 од 04.08.2014. године, који је идентичан примерку у фотокопији претходно достављеним уз жалбу, првостепени орган је нашао да се у конкретном случају не може применити преференцијални тарифни третман предвиђен Споразумом, па је у смислу члана 103. став 5. Царинског закона донео решење од 01.07.2016. године којим је извршио измену података у одговарајућим рубрикама ЛЦИ УВ-4, обавезао тужиоца на уплату укупног износа од 698.494,00 динара на име царине, сезонске царине, посебне дажбине на увоз ПП производа и пореза на додату вредност за робу стављену у слободан промет по предметној ЛЦИ УВ-4, с тим да је утврђено да је наведени износ наплаћен по решењу од 18.02.2016. године, па се тим решењем неће вршити поновна наплата истог. У поступку по жалби тужени орган је нашао да је првостепени орган у поновном поступку у свему поступио по примедбама из решења туженог од 03.06.2016. године, па је одбио жалбу и одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 103. став 5. Царинског закона (“Службени гласник РС”, број 73/03, 61/05, 85/05, 62/09, 63/06, 9/10, 18/10, 111/12 и 29/15), прописано је да ако се накнадном контролом декларације или накнадном контролом царинења утврди да су прописи који се односе на одређени царински поступак примењени на основу нетачних и непотпуних података, царински орган, у складу са царинским и другим прописима, предузима неопходне мере и доноси одговарајуће одлуке да се неправилности исправе и правно стање усклади са новоутврђеним околностима.

По оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган правилно нашао да изјава извозника на предметној фаktури није сачињена од стране овлашћеног извозника, те да не може бити прихваћена као валидан доказ о пореклу робе. Наиме, чланом 16. став 1. Анекса 4 Споразума о измени и приступању Споразуму о слободној трговини у централној Европи - ЦЕФТА 2006 (“Службени гласник РС-Међународни уговори” број 88/2007) и додатног протокола Споразума о измени и приступању Споразуму о слободној трговини у централној Европи (“Службени гласник РС-Међународни уговори” број 8/2011) – у даљем тексту Протокола о пореклу, прописано је да ће производи са пореклом из стране уговорнице код увоза у другу страну уговорницу имати олакшице уколико је поднето уверење о кретању робе ЕУР.1, чији је узорак дат у Прилогу III, или уколико је у случајевима наведеним у члану 22. став 1. Протокола о пореклу, поднета изјава коју извозник уноси на фаktуру, доставницу или било који други комерцијални документ који довољно детаљно описује производе о којима је реч и тако омогућује њихову идентификацију, а чији текст је дат у Прилогу IV. Сагласно одредби члана 22. став 1. Протокола о пореклу, изјаву на фаktури може сачинити овлашћени извозник у смислу члана 23. или било који извозник за било коју пошиљку која се састоји од једног или више пакета који садрже производе са пореклом, чија укупна вредност не прелази 6.000 евра. Према члану 23. став 1. Протокола о пореклу царински органи земље извознице могу овластити било којег извозника који често обавља испоруке производа на основу Споразума, за сачињавање изјава на фаktури без обзира на вредност производа о којима је реч, а извозник који тражи такво овлашћење мора пружити, на начин који задовољава царинске органе, све гаранције нужне за доказивање статуса производа са пореклом, као и за испуњење других услова из протокола. Према члану 23. став 3. Протокола о пореклу царински органи овлашћеном извознику додељују број царинског овлашћења

који се уноси у изјаву на фактури. У конкретном случају, изјава извозника на фактури број 1594 од 04.08.2014. године приложеној уз ЈЦИ УВ-4, као доказ о пореклу, сачињена је за вредност пошилике од 10.920 евра на паритету “FCA”, а у тексту изјаве се не наводи број царинског овлашћења. Како је дакле вредност пошилике већа од 6.000 евра, то је, по налажењу суда, правилан закључак туженог органа да у том случају изјаву извозника може сачинити само овлашћени извозник у смислу члана 23. став 3. Протокола о пореклу, што овде није случај, те да сходно томе изјава извозника на предметној фактури не може бити прихваћена као валидан доказ о пореклу робе. Такође тужени орган је правилно закључио да образац захтева за издавање уверења о кретању робе ЕУР.1 ознаке Ц нт 047594/14 од 04.08.2014. године, који је тужилац накнадно доставио дана 17.06.2016. године, не представља примерак уверења о кретању робе ЕУР.1 који се подноси царинском органу земље увознице ради остваривања преференцијалног тарифног режима у складу са Протоколом о пореклу, будући да је наведени образац оверен од стране царинске администрације Македоније, а не како је прописано Прилогом III уз Протокол о пореклу, према коме на позадини формулара треба да буде отиснут зелени “guilloshé” узорак, што омогућује да било какво кривотворење механичким или хемијским средствима буде уочљиво. Дакле, како тужилац царинарници није доставио оригинално уверење о кретању робе, то је правилан закључак туженог да је царинарница правилно поступила када је својим решењем изменила податке у одговарајућим рубрикама предметне декларације, а тужиоца обавезала на плаћање утврђеног износа на име царине, сезонске царине, посебне дажбине на увоз ПП производа и пореза на додатну вредност за робу стављену у слободан промет по предметној ЈЦИ УВ-4, с тим да је правилно утврђено да је наведени износ наплаћен по решењу Царинарнице Београд од 18.02.2016. године, па се ожалбеним решењем неће вршити поновна наплата истог. Стога се, по налажењу Управног суда, на предметну робу не може применити преференцијални тарифни третман предвиђен Споразумом о измени и приступању Споразуму о слободној трговини у централној Европи - ЦЕФТА 2006.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 04.04.2019. године, 9 У. 18025/16

Записничар
Санда Грујић,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ